

**UCHWAŁA NR IX/53/19
RADY MIASTA SIEMIATYCZE**

z dnia 10 czerwca 2019 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargi na uchwałę Nr XLV/275/18 z dnia 8 czerwca 2018 r. w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie Miasta Siemiatycze

Na podstawie art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506), w związku z art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z 2014 r. poz. 183, z 2018 r. poz. 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11 i 934) uchwała się co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargę z dnia 21 maja 2019 r. dotyczącą stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę o której mowa w § 1, zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Siemiatycze.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Agnieszka Monika Zalewska

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr IX/53/19
Rady Miasta Siemiatycze
z dnia 10 czerwca 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

ul. Sienkiewicza 84
15-950 Białystok

Skarżący: Prokurator Regionalny w Białymstoku

Organ: Rada Miasta Siemiatycze

Odpowiedź na skargę z dnia 21-05-2019 r. doręczoną w dniu 23-05-2019 r.

Na zasadzie art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) zwana dalej ppsa, niniejszym Rada Miasta Siemiatycze przekazuje do tut. Sądu dokumentację związaną z przedmiotową sprawą wraz z uchwałą Nr IX/52/19 na mocy której uchwała Rady Miasta Siemiatycze z dnia 08-06-2018 r. (nr XLV/275/18) w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie Miasta Siemiatycze (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego 2018 r. poz. 2690) traci moc.

W związku z powyższym organ na zasadzie art. 161 §1 pkt. 3 ppsa wnosi o:

- umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego

ewentualnie z ostrożności procesowej

na zasadzie art. 151 ppsa wnosi o:

- oddalenie skargi w całości

- zasądzenie kosztów postępowania od skarżącego wg norm przepisanych

Uzasadnienie

W dniu 10 czerwca 2019 r. została podjęta uchwała Nr IX/52/19 w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie Miasta Siemiatycze. Zgodnie z § 2 tej uchwały traci moc uchwała Rady Miasta Siemiatycze z dnia 08-06-2018 r. (nr XLV/275/18) w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie Miasta Siemiatycze (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego 2018 r. poz. 2690). Zgodnie z art. 161 §1 pkt. 3 ppsa Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania: gdy postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe. Utrata mocy skarżonej uchwały w ocenie organu powoduje, że kontrola zaskarżonego aktu jest zbędna a wydanie wyroku bezzasadne, w myśl stanowisku wyrażonym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) we Wrocławiu z dnia 24 marca 1992 r. (SA/Wr 96/92) w którym to wskazano, że „Na zasadzie art. 94 i art. 101 ust. 1 i 4 ustawy o samorządzie terytorialnym Naczelnny Sąd Administracyjny nie może orzec o nieważności bądź o niezgodności z prawem uchwały organu gminy, stanowiącej akt normatywny, jeżeli uchwała ta została przez uprawniony organ uchylona lub utraciła moc prawną przed wydaniem wyroku”. W ocenie organu w takim przypadku przestaje istnieć przedmiot zaskarżenia i możliwość jakiegokolwiek kontroli sądowej przedmiotowej uchwały. Przytoczyć należy, że „Zwrot normatywny: "stało się bezprzedmiotowe" użyty w art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. oznacza, że chodzi o przyczynę, która zaistniała dopiero w toku postępowania sądowego po wniesieniu skargi. Innymi słowy postępowanie przed sądem staje się bezprzedmiotowe, jeżeli w jego trakcie wystąpiły zdarzenia, w następstwie których przestaje istnieć sprawa sądownoadministracyjna” (wyrok WSA w Łodzi z dnia 12 grudnia 2017 II SAB/Łd 211/17). W podobnym tonie wypowiedział się również wyrok NSA z dnia 21 lutego 2017 (II OSK 2798/15) „Zwrot normatywny: "stało się bezprzedmiotowe" użyty w art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. oznacza, że chodzi o przyczynę, która zaistniała dopiero w toku postępowania sądowego po wniesieniu skargi. Innymi słowy postępowanie przed sądem staje się bezprzedmiotowe, jeżeli w jego trakcie wystąpiły zdarzenia, w następstwie których przestaje istnieć sprawa sądownoadministracyjna. W powołanym przepisie chodzi o przeszkodę mającą charakter trwały, uniemożliwiającą prowadzenie dalszego postępowania w sprawie”.

Z ostrożności procesowej, w przypadku rozpatrzenia skargi przez tut. Sąd co do meritum, należy wskazać że skarga skarżącego jest w ocenie organu bezzasadna. Otóż, w ocenie organu, uchwała z dnia 08-06-2018 r. (nr XLV/275/18) w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie Miasta Siemiatycze (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego 2018 r. poz. 2690) została podjęta w ramach swobodnych i autonomicznych uprawnień przysługujących organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego i w zgodzie z celami ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2137 z późn. zm.), jakimi są m.in. ograniczenie dostępności alkoholu i odpowiednie motywowanie mieszkańców do wstrzeźliwości w jego spożywaniu. Ustawodawca w treści ustawy nie wskazuje konkretnie jaka jest odpowiednia (prawidłowa/słuszna) odległość punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży od szkół, przedszkoli, żłobków, kościołów, cerkwi, cmentarzy i innych. Pozostawia on pewnego rodzaju „luz decyzyjny” organowi stanowiącemu, podporządkowując go oczywiście celom wynikającym z ustawy wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Organ wskazuje, że w myśl stanowisku zawartym w wyroku z dnia 2 kwietnia 2009 (II SA/Rz 160/09) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie zaakcentował, że „Przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 ze zm.) upoważniają organ gminy jedynie do podejmowania działań mających na celu ograniczenie sprzedaży napojów alkoholowych, natomiast nie uprawniają do wprowadzenia prohibicji na terenie gminy”. Orzeczenie daje pewnego rodzaju asumpt do zaniechania kwestionowania odległości punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży od szkół, przedszkoli, i innych, ustalonych w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z przepisem art. 7 Konstytucji, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa; Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej, a przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej (art. 8). Zasada zawarta w art. 7 Konstytucji jest zasadą praworządności formalnej i legalności co oznacza, że przestrzeganie praw RP jest elementarnym obowiązkiem każdego organu państwa, a organy władzy i administracji mają obowiązek działania na podstawie prawa. Art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wskazuje na obligatoryjne podjęcie uchwały przez Radę odnośnie zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Nadto, w ust. 1 ustawodawca nakłada nakaz ustalenia, w drodze uchwały, maksymalną liczbę zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy (miasta). Zgodnie bowiem z wyrokiem WSA w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2019 (III SA/Kr 182/19) „Przy podejmowaniu uchwał w przedmiocie lokalizacji punktów sprzedaży napojów alkoholowych rada gminy powinna mieć na uwadze nie tylko określenie odległości miejsc sprzedaży napojów alkoholowych od miejsc chronionych, ale także skonstruowanie precyzyjnego określenia punktów z geometrycznego punktu widzenia, pomiędzy którymi ma nastąpić pomiar odległości pomiędzy obiektami chronionymi a punktem sprzedaży napojów alkoholowych”. Kwestionowana uchwała spełniła wymogi wskazane ww. orzeczeniu, gdyż wskazywała minimalną odległość sprzedaży alkoholu od miejsc chronionych jak i punkt od którego ma nastąpić pomiar odległości pomiędzy tymi miejscami a danym punktem sprzedaży napojów alkoholowych.

Mając na uwadze powyższe, wnosi się jak we wstępie.